

ארחות חיים

זמן תפילת שחרית

זמן תפילת שחרית מתחיל בבוקר החל מזריחת (נץ) החמה ועד ארבע שעות (זמניות) שהן שליש היום, שזה יוצא בסביבות 09:30-10:30 בבוקר תלוי בעונת השנה.

אם קמנו מאוחר מאוד ועבר זמן זה, כל עוד לא הגיע זמן חצות היום (שהם שש שעות זמניות), אנחנו צריכים להתפלל תפילת שחרית, אלא שהפסדנו את השכר שמקבלים על תפילה בזמנה. ואם קמנו ממש מאוחר ולא הספקנו להתפלל עד לאחר חצות היום, במקרה זה אסור לנו להתפלל תפילת שחרית, ובמקום זאת נתפלל את תפילת מנחה פעמיים (על כך נלמד בהמשך).

למדנו ש'ותיקין' (אנשים שמחבבים את המצוות) מקפידים להתפלל את תפילת שחרית מיד בתחילת זמנה – בשעת זריחת החמה (הנקראת גם 'תפילה בנץ'). תפילה כותיקין היא מצוה מן המובחר ובעזרת ה' כשנהיה יותר בוגרים ונוכל להשכים מוקדם מאוד לתפילה, אם נצליח להתפלל בשעת הנץ זה ודאי דבר גדול ומבורך.

אמירת שלום לפני התפילה

כשאנו קמים בבוקר, עלינו להשתדל להתפלל את תפילת שחרית כמה שיותר מהר, ולא לעסוק בשום דבר לפני שהתפללנו, כדי שדבר ראשון שנעשה לפני הכל הוא לעסוק בשבח ובתפילה לבורא העולם.

כשאנחנו מגיעים לבית הכנסת או לכיתה (בה אנחנו מתפללים), דבר ראשון עלינו להתכוון לתפילה ולהתחיל להתפלל מיד. אסור לנו ללכת למקום בו יושב חברנו ולומר לו 'שלום' או 'בוקר טוב', ובודאי שלא להתחיל לפטפט איתו או לפתוח בשיחה שאינה קשורה לתפילה.

אמנם, אם פגשנו את חברנו בדרך לבית הכנסת מותר לנו לומר לו שלום או 'בוקר טוב' וכמובן להחזיר לו שלום אם הוא בירך אותנו קודם.

עיסוקים שונים לפני התפילה

לא רק אמירת שלום או שיחה עם חבר אסורה לפני התפילה, אלא כל עיסוק שהוא שאינו קשור לתפילה עלינו להימנע ממנו עד שנסיים להתפלל. ולכן לא נשחק בחצר, או אם אנחנו בטיול לא נתחיל את מסלול הטיול לפני שהתפללנו תפילת שחרית.

גם לאכול לפני התפילה אסור. אמנם אם אנחנו מתפללים בבית הספר ואת 'ארוחת עשר' נאכל רק כמה שעות לאחר התפילה, מותר לנו לאכול ארוחה קלה לפני התפילה כדי שלא נישאר רעבים ולא יהיה לנו כח להתרכז בתפילה ובלמודים עד ארוחת עשר.

דמויות מופת

הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג זצ"ל (ויקיפדיה)

הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג

זצ"ל

הרב הראשי האשכנזי הראשון של מדינת ישראל, לאחר הקמתה.

יזם את הקמת הבנין החדש של הרבנות הראשית 'היכל שלמה', והיה ממחברי נוסח התפילה לשלום המדינה.

הרב הרצוג פעל רבות להצלת יהודי השואה ויצא למסע ברחבי אירופה כדי לשכנע את ניצולי השואה לעלות לארץ ישראל.

בספריו התמקד בנושאי הלכה ומדינה. אחד הנושאים אותם חקר הוא צבע התכלת בו צובעים את חוטי הציצית.

מקדש מעט

'מקדש מעט' הוא כינוי לבתי כנסיות ובתי מדרשות. כינוי זה מוזכר בדברי הנביא 'אֶהְיֶה לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעַט' (יחזקאל יא, טז), וכוונתו שבזמן שבית המקדש היה קיים השכינה היתה שורה בבית המקדש, אבל כעת כשלצערנו אין לנו בית מקדש, הקדוש ברוך הוא משרה את שכינתו בבתי כנסיות ובתי מדרשות, שהם 'בתי מקדש קטנים' במקום בית המקדש הגדול.

ערכה של תפילה הנאמרת בבית כנסת הוא גדול מאוד, בפרט כשמתפללים במנין. וגם אם מסיבה כלשהי אנחנו מתפללים ביחידות, נשתדל להתפלל בבית הכנסת, שם התפילה מתקבלת ביותר.

שאלות חזרה

ת	ס	נ	כ	ת	י	ב	ה	ז
פ	ל	צ	י	פ	ת	ר	ר	ה
י	ת	ה	ו	ח	ש	י	מ	ר
ל	ו	ח	ז	ע	צ	ק	ו	ת
ה	ז	מ	ש	צ	ד	ו	נ	ד
מ	י	ה	ל	ש	ל	ה	ה	י
מ	ר	ז	מ	ו	ד	ח	י	ס
ו	ז	ע	נ	י	ק	י	ת	ו
ל	ט	ח	י	ה	ר	ש	ש	ע
ש	ל	י	פ	ת	ה	א	ר	י

הקיפו את המילים הבאות בתפוזרת: מקדש מעט, ותיקין, נץ החמה, חצות, בית כנסת, תפילה, יראה, שלום, עשרה, שיחה, סידור, זריזות.

מקום התפילה

כדי שהתפילה שנתפלל תהיה מכובדת וגם נוכל להתרכז בה היטב, עלינו להקפיד להתפלל במקום מכובד וראוי ולא בשטח פתוח. לכן נשתדל בכל תפילה ללכת לבית הכנסת ולהתפלל שם או בתוך הכיתה, ולא במסדרון או בחצר בית הספר או חצר בית הכנסת. בתוך בית הכנסת, אנחנו מתפללים בכבוד ויראת ה', יכולים להתרכז טוב יותר בתפילה וגם זוכים להתפלל במנין.

כאשר אנחנו מתפללים בבית, למשל כשאנחנו חולים ונשארו בבית או קמנו מאוחר מידי, גם במקרה זה נשתדל להתפלל במקום קבוע ושקט, כך אף אחד מבני הבית לא יפריעו לנו להתפלל בצורה מכובדת וכך גם נוכל להתרכז היטב.

אם אנחנו נמצאים בטיול וישנים בשטח ואין לנו בית כנסת או מבנה מכובד להתפלל בו, נחפש מקום צנוע ושקט עד כמה שאפשר וכמובן נקי, ושם נתפלל ברצינות ומתוך כבוד ויראת ה' כאילו אנחנו בבית הכנסת, ונשתדל להתרכז בסידור ולא להסתכל מסביבנו, כדי שלא נסיח את דעתנו מהתפילה.

זריזות לתפילה

חשוב מאוד שנהיה חרוצים וזריזים כשאנחנו עושים מעשים טובים, בכלל זה כשאנחנו הולכים להתפלל בבית הכנסת או בכיתה. עלינו להזדרז וללכת מהר לתפילה ולא להתעכב בדרך בשיחה עם חברים. גם בשבת, שאסור לרוץ, עלינו למהר לתפילה כי זו מצוה חשובה. אולם, לא נתפרץ לבית הכנסת וניכנס אליו בסערה, ובודאי שלא נרוץ בתוך בית הכנסת. כאשר אנחנו מגיעים לפתח בית הכנסת או הכיתה, ניכנס בנחת וביראת קודש ורוממות כי אנחנו נכנסים לבית ה' ועלינו לכבד את המקום.

כחלק מהזריזות שלנו לתפילה נשתדל להיות מעשרת המתפללים הראשונים שנכנסים לבית הכנסת, וגם להגיע מספיק מוקדם לפני התפילה כדי שנוכל להתכונן אליה בנחת באמירת ברכות השחר והתורה, עיטוף בטלית והנחת תפילין וכל מה שאנחנו נוהגים לומר לפני התפילה, וכך נספיק להתחיל להתפלל בנחת ובזמן יחד עם שליח הציבור.

בסיום התפילה כאשר אנחנו יוצאים מבית הכנסת, נלך בנחת ולא נרוץ, כדי שלא יראה כאילו אנחנו רוצים כבר להיפטר מהתפילה ורק מחכים לברוח ממנה.

